

תורת הקראך פאט ועניני שהייה - שיעור 232

I. ההיתרים בעניני שהייה

- א) דוקא נתבשל כל צרכו והוא מוצטמך ורע לו לרבען מותר ויש מקילין כשתבשל כמאכל בן דרוסאי (לרשי' ס' שליש בישולו ולרמב"ם פ"ט - ס"ס חזי בישולו) חנניה דמותר להשהותו בע"ש (צטט ל"ז: וצ"ע לי"ג - ה) ונגהו להקל חנניה (מ"ב סוף לי"ט ד"ה כלל דמייה ובחזו"א ל"ז - סק"ג ושור"ע הרב לי"ג - ז דהלהטה חנניה) וע"ע בכיה"ל (לי"ג - ה ד"ה נגהו) ותשובה הרמ"א (ל"ה) משמעות התיבה נגהו
- ב) קדירה הייתה שלא נתבשל כלל או שנtan בה חtica היה מותר כאשר היה כולה היה לעל ידו כך מסיח דעתו ממנה ועיין בספר שביתת השבת בדייני שהייה (צלר לרשות סקט"ז) אפשר שלא שייך בזמןינו יותר זה כ"כ הגרי"א העניקן דכוון שה坦ורים שלנו הם כולם של געו מהבשל במהרה וע"ע בספר תולדות שמואל (ח"ג סימן ל"ג - סק"ג) דהכל תלוי באיכות הבישול בשעת קבלת שבת וכן דעת רב משה פינשטיין שיש היהת דקדירה הייתה אף בזה"ז
- ג) כוונתו לצורך אחר ואינו הייתה יש מתירין שלא היישנן שיבא לחותות וכמו בחיתה (בה"ל לי"ג ד"ה להנטוי בשם הא"ר) ובדיעד יש לסמן ע"ז רק שלא יהא רגיל לעשות כן
- ד) גרופה או קטומה אין צורך ההיתרים הנ"ל לשיהיה עיין באג"מ (ה - ז"ג) דבנתוני הגענו שלנו יש טעם גדול לומר שלא שייך כלל שמא יחתה שלא גרו לשמא יביא עוד עצים כשיכלה האש דא"כ היה לנו לאסור גם בכירה שהסיקורה בקש וגבבא ואולי לא גרו אלא בחתו כפוי ולכן העיקר הוא שצוריך להראות שדעתו להפחית שהזה נראה יותר בכיסוי האש ויש להחמיר ג"כ לכוסות גם את הפתוריות ושיטת החזו"א (ל"ז - ט) דהבלעך אינו מועיל לשיהיה וחורה כיון שאין ממעט החום ודרך בישול בכך ורק קדירה ריקנית הפוכה ע"ג האש מועיל לשיהיה וחורה בעודם וודעת האגר"א קטלר דבנתוניים דידן אף דטוב שגם היה האש מכוסה בבלעך העיקר הוא בכיסוי הפתוריות וזה מועיל גם להחורה וצ"ע (ספר הלכות שבת זף ל'ות ח"ג) וע"ע בשו"ת הדר צבי (זף לכ"ה ד"ה למינס) שכabb דמחוזי מבשל לא שייך אלא במקום שישנה הגזירה ממשום שמא יחתה וראיה לזה מקש וגבבא שהותר אפילו להחזר ממשום שלא שייך שם שמא יחתה אעפ"י דשייך שם הטעם שמחזי מבשל וצ"ע למעשה ע"ש
- ה) טח בטיט עיין ברמ"א (לי"ז - ה) דבנתור שטח בטיט או שאינו אופה לצורך שבת רק למ"ש לא גורין שמא יחתה והה כסותם התנור בסרט שקורין tape (הלכות שבת זף 337) וכותב החזו"א (ל"ז - ז)adam סגר הפתוריות דינו כמו טוח בטיט וע"ע באג"מ (ד - ט"ז ל'ות כ"ה ול"ז) דמשמע ממש דאין מועיל tape או מנועל על הפתור
- ו) החשש של חזקה - עיין במ"ב (לי"ג - סק"ח) שהביא דעת המהרי"ל שלא די במעזיבה של התנור וצריך דף להכירה ולכן בנידן דידן חשיב כאינו קטום ולכאורה אין מועיל aluminum foil במקומות הבולעך כי אין זה מקטין האש כך שמעתי מכמה מומחים ועוד דהמחבר (צ"מ לי"ג - ז) כתוב דזוקא חזקה על גבה מותר אבל לתוכה אסור ואפילו נתקיים כל התנאים של חזקה וכן שמעתי מרוב דוד Steinwurzel (חזקה נקרא תוכו אם הוא crockpot) ועיין בשו"ת אג"מ (ד - ט"ז - סק"ז) דנתוריהם שלנו דינם בכירה אסור להחזיר לתוכן אפילו בגרוף וקטום ולא סגי בכיסוי פח על האש שבתוכה התנור אלא צריך דוקא להשים הקדירה בתוך תיבת קטנה בתנור
- ז) החשש של הגסה או להוציא בכה - אם בעודה על האש אייסור לרבען אם מבושל כל צורך כדכח התפארת שמואל (פרק כילס סימן ט"ז) דשמא יטעה ויראה לו שהוא מכושלת כל צורך וייבא לחיזב סקילה דלכן כתוב שאמרו מדרבנן גם להכניס הכהן מהחשש הגסה ולא הו גזירה לגזירה מאחר דaicא עכ"פ קצת ספק אבל לאחר שהוסר מן האש משמע דלייכא למיטען ח) חזרת כיסוי על הקדירה שהוא על האש - עיין באג"מ (ד - ט"ז - ל'ות י) דעתם

התפארת שמואל שיין גם על כיסוי קדירה שהוא על האש כמו בהגסה. ועיין עוד בשור'ת עמק התשובה (סימן מ"ג) שכותב להתייר דמי גרע חזרה הכספי מחרת כל הקדירה דחזרת כל הקדירה אם נטלה מותר להחזיר אם נתבשה כל צרכו. ועוד יותר נראה דאפילו אם לא היה הכספי ע"ג קדירה ורוצה להניח עליו כיסוי לכתלה שרי

ט) ולמעsha לעניין הטמנה כיוון שיצא הדבר מכוח ידו של הגרש"ז אויערבך שהקראק פאט חשוב מוטמן והסכים לו הגאון רב יesh. אלישיב צרייך להחמיר כשיitem ועיין בשיעור 141 הצדדים לאיסור. וכן פסק رب יעקב פאזוון אבל מי שהולך כסדר בפסק רבי משה פינשטיין אין צרייך להחמיר וטעמו משום הטמנה ברוביה אין חשוב הטמנה וצרייך כולה דוקא ועוד יש סניפים להתייר א) הויאל והוא דרך בישולו של הכליל וכайлו היה מחובר להכליל וצרייך הטמנה דוקא בדבר אחר (עיין בשור'ת עמק התשובה (ח - ל) וכן שמעתי מרבית מנשה קלין ומרב מרדיי מרכז) א) אם יש אויר מפסיק לנידן DIDן אין חשוב הטמנה (טוס' גזת מ"ק ד"ס "דזיטס") ב) ועוד דאם סתם הידות של הקראק פאט בסרט שקורין tape נקרא טח בטיט ומותר (חו"ל ל"ז - סק"ז) ג) ועוד דנקרא דבר שאינו מוסיף הבל אם מבושל ורק מעמיד החום (ילקוט יוסף גזת ה - זף ק"ה) ג) ועוד סניף דודת הרשב"ם ורבינו יוסף בתוספות (גזת מ"ז ד"ס "צמה טומין") שכל שהוא כמאכל בן דרוסאי אין בו איסור משום הטמנה. ועוד סניף מה שכתב השבלי הלקט שבבית יוסף (פ"ס לי"ג) בשם רב ישעה דכל מידי דשרי להשוותו ע"ג כירה שאינה גורפה וקטומה שרי לטומנו והמקילים וראי יש מי לסמוק עליו

II. הערות

א) קראק פאט וכドומה המופעל ע"י שעון שבת עיין בחז"א (ל"ח - סק"ג ו') דאסור לעשות מלאכת בישול בשבת ע"י שעון חשמלי שיבעיר למשך בזמן הבישול קודם האכילה וזה נקרא שהייה לכתלה ואסור ונראה דאין האיסור הנtinyה אלא מציאות מצב ואפיילו ע"י נורי אסור ועיין באג"מ (ד - ס) שאסור מטעם אחר דהינו זלזול שבת ואין להקל אף כשהוזמננו לשבות שבת אצל אחד שמקל בזה ועיין בספר עדות ישראל (זף 127) שהביא פסק בין בישול מחדש דאסור ובין חיים דמותר ועיין בצץ אליעזר (ז - ט"ז) שהביא פסק של החתם סופר במעשה במופלא תורה דק"ק פ"פ דמיין שיש להתייר אפיילו בישול מחדש

ב) קראק פאט שיצטמך וישרף הטשולענט מה הן העצות על פי ההלכה לעשות ועיין בספר קובץ משיב בהלכה ממכוון להוראה שנתן כמה עצות א) שיישפוך מהם שיש בו חמין לתוכן הקראק פאט ג) שיישאב בכלי מן המים שבמיהם ויתנו לתוכן הקראק פאט ח) שייקח מים מן המים על ידי הברזה בכלי ויישפכו לתוכן הטשולענט

ונראה לי שכל העצות הנזכרים למליה אינם כהלה מושם שהקראק פאט אינו קטום וייש בו איסור שהייה לכתילה והעצה הרבעית ג) שיווציא את הקדירה מן החלק החיצון ויישפוך הטשולענט לתוכן קדירה רגילה ריקנית ויעמידנו על התנור המכוסה בכלל גם זה יש מפקקים בדבר ועיין בשש"כ (ה - קעיה מ"ד) דיש לסmock על השעה"צ (לי"ג - סקמ"ז) דפינה מהם למשת מותר ולא כהמג"א (סק"כ) שכותב לאיסור ושכנן דעת הרמ"א וע"ע באג"מ (ז - ס"ט) שפסק המג"א והרמ"א לחומרא ולא כהמ"ב ורב ש.ז. אויערבך שמקיים בדבר ג) לערות תבשיל שבקדירה גדולה לקדירה קטנה ולהחזרה ע"ג האש תלוי בחלוקת הנזכר באות ד'

ג) סמיכה מותר דוקא על גבי כירה או תוכו אסור בלי ההיתרים הנ"ל האם יש ע"ג הבלעך מקום שדין כמו או נגד המדורה (פ"ח - פ"ז ר"ג - ה) שモثر להניח שם דבר ישב מבושל כ"צ עיין באג"מ (ד - ט"ז לוט מ"ז) דמדורה שאני שהוא רק כסמיכה כדאיתא במג"א (סקל"ט) והיכרא איך מהמת שהצריכו להתרחק ובתנורים שלנו לא שיין זה ואסור בשהייה ובחרזה